

Psalm 122

Tekst Biblii Tysiąclecia: W obliczu miasta Świętego

1 Pieśń stopni. Dawidowa. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: «Pójdziemy do domu Pańskiego!» **2** Już stoją nasze nogi w twoich bramach, o Jeruzalem, **3** Jeruzalem, wzniesione jako miasto o gęstej i zwartej zabudowie. **4** Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, według Prawa Izraela, aby wielbić imię Pańskie. **5** Tam ustawiono trony sędziowskie, trony domu Dawida. **6** Proście o pokój dla Jeruzalem, niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują! **7** Niech pokój będzie w twoich murach, a bezpieczeństwo w twoich pałacach! **8** Przez wzgląd na moich braci i przyjaciół będę mówił: «Pokój w tobie!» **9** Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego, będę się modlił o dobro dla ciebie.

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Pieśń pielgrzymkowa złożona z trzech strof (ww. 1-2.3-5.6-9). Celem pielgrzymki jest jerozolimską świątynia, dom PANA (ww.1.9). Psalm jest świadectwem ogromnego szacunku, jakim w narodzie wybranym cieszyła się Jerozolima jako święte miasto, miejsce „zamieszkania” Boga, które było jedynym, gdzie można było składać Mu ofiary. Stąd roztacza On swoje królowanie i opiekuje się swoim ludem za pośrednictwem królów z dynastii Dawida. Utwór nosi więc także cechy pieśni Syjonu. Lektura chrześcijańska Psalmu 122 prowadzi do kontemplacji tajemnicy nowej Jerozolimy. O ile ziemską stolicą Dawida była znakiem jedności dwunastu plemion Izraela, Jerozolima niebieska obejmuje już wielokrotną liczbę wybranych, czyli symboliczne sto czterdzieści cztery tysiące (Ap 7,4). Zwycięski Chrystus, Nowy Dawid, zasiada w niej na tronie sędziowskim (w.5) jako Pan zjednoczonej ludzkości. On pojednał wszystko ze sobą, „**wprowadziwszy pokój przez krew swego krzyża**” (Kol 1,20). Zbawcze dzieło, zapoczątkowane w ziemskiej Jerozolimie, na Golgocie, to początek wspólnego pielgrzymowania ku nowej ziemi.

Psalm 122 - W obliczu miasta Świętego – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi.

Autor: **Franciszek Karpiński** (1741-1825).

1. Ucieszyła mnie wieść pożądana:
Pójdziem do domu naszego Pana;
Jerozolimo, w twym świętym progu
Damy cześć Bogu!
2. Jerozolima, dom nasz, dom Boży
Budowa jego co dzień się mnoży:
Kędy ma słynąć słodka swoboda,
I braci zgoda.
3. Tam pokolenia przyjdą gromadnie,
Przed Panem każdy w pokorze padnie;
Iszcząc swe śluby i śluby owe
Izraelowe.
4. Tam w świętej sieni codziennie siedą
Pocześni starce, sądzić lud będą!
Tam się Dawida domem zaszczyca,
Trwała stolica.
5. Proścież i pokój Jerozolimy,
I o obfitość Boga prosimy;
Moc Pańska pokój stanowić będzie,
Dostatek wszędzie.
6. Dla braci naszych i dla bliźniego
Prośmy o pokój; a dla świętego
Domu Pańskiego w każdej godzinie
Niech dobro płynie.

Modlitwa Psalmem 122¹:

Duch mój wzbił się w górę,
gdy Głos przemówił do mnie:
„Przyjdź, przyjdź do Serca Miłości!”.
Jak długo tkwiłem w domu lęku,
tęskniąc za wejściem w bramy
Miłości!

Nowe Jeruzalem, Święte Miasto,
w tobie wszyscy się jednoczą.
Wy, którzy szukacie Serca Miłości,
którzy zmierzylście się ze swoim lękami,
wejdźcie w jego bramy pokoju z wielką radością,
śpiewajcie tam pieśni dziękczynne!
Tam, we wspólnej harmonii,
gromadzi się wspólnota zjednoczona
w miłości.

Módlcie się o pokój w świecie!
Niech wszystkie narody rozwijają się pomyślnie!
Niech pokój zapanuje wśród wszystkich ludów,
a prawość zamieszka w każdym sercu!
Wtedy przyjaciele i sąsiedzi,
a także dawni wrogowie,
zawołają: „Pokój tobie!”.
Dla dobra wszechświata
i z wdzięczności do Umiłowanego,
służmy Świętemu wszystkich narodów
radosnym sercem.

¹ Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

Radosne spotkanie • Ps 122 (121),1b–2.4–5

Psalm, który mówi o radosnym zakończeniu pielgrzymki, przygotowuje nas na radość ostatecznego spotkania z Chrystusem

PSALM 122 • AUTOR: anonimowy lewita • CZAS POWSTANIA: po powrocie z niewoli, po 538 r. przed Chr.

PSALMY STOPNI • Psalm 122 należy do zbioru pieśni pielgrzymkowych (Psalmy 120–134). Są one określone mianem Pieśni stopni lub Pieśni kroków • Był śpiewany podczas podchodzenia pielgrzymów do położonej na wzgórzu Jerozolimy, zwykle w ramach obchodów jednego z trzech wielkich świąt żydowskich (Święto Paschy, Święto Namiotów, Święto Tygodni) albo jako liturgiczna modlitwa przy wejściu już do samej świątyni.

TRUD PIELGRZYMKI • Możemy sobie wyobrazić pielgrzyma, który już przybył do Świętego Miasta: jego oczekiwanie się spełniło, jego trud się skończył, daleki obraz stał się rzeczywistością • Być może cieszy się on właśnie pierwszą chwilą, którą przeżywa w murach Bożej twierdzy. Dlatego nie dziwi fakt, że spontanicznie wyśpiewuje modlitwę dziękczynną.

WSPOMNIENIE I ZAPOWIEDŹ • Usłyszemy mniej więcej połowę Psalmu 122. Zwróćmy uwagę na werset mówiący o wstępowaniu pokoleń Izraela. Przypomina to scenę opisaną w pierwszym czytaniu • Jednocześnie przywodzi na myśl powtórne przyjście Chrystusa jako Króla, którego chwałę wielbią wierzący.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: «Pójdziemy do domu Pana»
- Do niego wstępują pokolenia Pańskie, aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana

CZY WIESZ, ŻE

• Trony sędziowskie • Król był najwyższą instancją sądowniczą w królestwie. Kiedy miał sprawować ten swój urząd, ustawiano specjalny tron w sali audiencyjnej (czyli tronowej) w kompleksie pałacowym lub przy głównej bramie miasta • Podczas prac wykopaliskowych w niektórych starożytnych miastach odkryto takie właśnie miejsca w pobliżu bramy (np. w Dan na północy Izraela).